

The Pearl of Uganda

Af Flemming Madsen og Vibeke Bæk Madsen

Vores første tur til Afrika - udover en uge i Egypten på Nilen-cruise. Det har været en stor, bevægende og lærerig oplevelse. Stærkest står besøgene i skoler og landsbyer, hvor vi blev mødt med nysgerrighed og stor glæde over det, vi bragte med, om det var bamser, blyanter eller brugt tøj. At besøge en sårbar familie og være vidne til, at de her og nu bliver støttet med ris, skolepenge, presenning eller madras giver stor tillid til, at vores økonomiske bidrag så vidt muligt går uden om den herskende korrupsion.

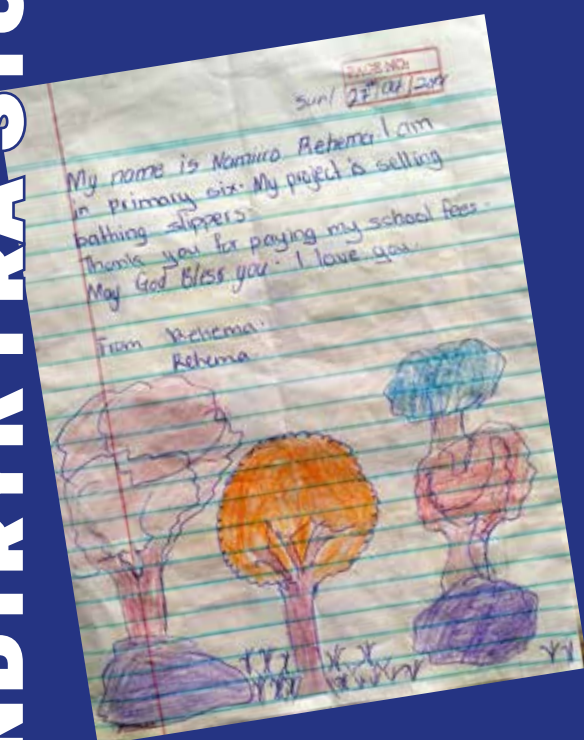
Josephine er et stort aktiv, og hun formår at formidle "the African mindset" til os. Støtte og hjælp er ikke kun at give - det er i lige så høj grad at motivere modtageren til modydelse og derigennem gradvis selv at tage ansvar. Ved skolebesøget i Bokuto fremførte en af de større klasser et digt med tilhørende dans. Fint digt om vores måde at behandle jorden på. Vi klapper - og Josephine tager mikrofonen og beder en af pigerne sige digtet igen. Budskabet blev på den måde understreget både over for os og for skolens lærere og elever. Vi kan hver især være med til at passe godt på vores jord fx ved at rydde op efter os selv - og ikke bare vente på at andre tager affære. Mon ikke Josephine tager digtet med rundt, når hun besøger de øvrige skoler?

Ugandas natur er storslået - og Uganda er muligvis "The Pearl of Africa" - men Josephine er "The Pearl of Uganda".

Begejstrede børn

Af Conni Petersen

Efter en meget begivenhedsrig og følelsesmæssig stor oplevelse, som jeg sent vil glemme, vil jeg gerne lige fortælle, hvad der gjorde mest indtryk på mig: De meget glade børn, vi mødte på skolerne og i landsbyerne. Det gør et stort indtryk, at børn kan blive så begejstrede for en blyant eller en bamse. Det var meget rørende. Og husbyggeprojekterne kan vi være stolte af. Det gavner for de, som får tildelt det. Desværre kan man ikke hjælpe alle, der har behovet, men det er godt at man kører rundt i området og finder de familier, som har størst behov (det kræver dog 40 anparter à kr- 850,- for at igangsætte det). Jeg var meget berørt af flygtningelejren med familierne med albinoer. Albinoerne, som ikke kan forlade lejren uden at blive forfulgt, endda blive slået ihjel! Alt i alt en fantastisk tur i det utroligt smukke Uganda med en meget venlig og smilende befolkning. Vi sluttede af med lidt turisme: Safari på lands og til vands og for nogle af os, en gorilla-trekking, hvilket også var nogle store oplevelser.

MIT UGANDA

Af Lis Linderød

Åh, hvilken varme der mødte os,
da vi kom ud fra lufthavnen i Entebbe,
sent lørdag eftermiddag.
Regnen stod ned i stænger
og med en stor kuffertvogn,
pressede vi den gennem store vandpytter,
samt masser af ujævnhed i den røde muddervej
frem til bussen!
Vores chauffør under hele opholdet, hedder Moses
og inden vi kørte mod Kampala,
bad vi fadervor.
Om aftenen sidder vi og spiser udenfor på vores "guesthouse"
oppe på et af de syv bjerge,
som symboliserer Kampala.
Himlen er kulsort.
Vi tror, vi ser lyn i det fjerne.
Men nej, det var kornmod
i den smukkeste orange farve.
Fuldstændig som vi højt mod nord, ser nordlys.
Et utal af Maraboustorke flyver hen over os,
nogle gange højt oppe,
andre gange lige hen over hovedet på os.
Dens 2,5 meters vingefang,
gør at vi konstant står klar med kameraet
og en to tre, så forsvandt tålmodigheden.
Just som kameraet fandt tasken,
fløj endnu en Maraboustork forbi os.
Vi besøgte en stor kirke med bliktag om søndagen.
Meget underholdende
med sang, dans, taler og latter.
Alle iklædt det flotteste søndagstøj
fuldstændig som vi gjorde, da vi var børn.
De unge piger her i Kampala ser så stolte ud,
med deres slanke krop forfra,
men fra siden, strutter både bryst og deres bag.
Vi besøgte BiAs sekretær, Josephines, store familiekollektiv.
Så deres til dels bæredygtige husmandssted,
midt inde i slumkvarteret.
Her havde faderen sammen sine 4 døtre
opbygget, trin for trin,
et hus til dem alle med deres mand og børn.

Uden deres mor og morens handlekraft,
var det aldrig kommet til dette flotte resultat.
Alle pigerne fik yderligere store uddannelser.
Jeg må lige indskyde
UGANDA er Afrikas perle
det er forståeligt
her er utrolig frodigt.
Banaplante overalt og de høstes hele året
de smager faktisk af bananer.
En smag, der ikke findes i Danmark.
Mango, papaya, ananas, sukkerrør, kaffe og the
Ses overalt
De mange små boder vi møder når vi kører på vejene
er bygget af europapaller, olietønder og blik m.m.
En slagter har bygget sin bod op af Coca-colakasser,
ingen er i tvivl om,
at han er slagteren.
da store stykker af slagtede kød hænger fremme i
bodåbningen.
Herligt, som opfindsomheden stråler.
Møbelskелletter, som vi ser ret tit,
er også lavet af Europapaller.
Sidenhen bliver de overbetrukket,
så de bliver kæmpestore,
ligesom en meget, meget overvægtig amerikaner.
Ved boderne laves der også kæmpe jernporte,
jerndøre og gitter i jern.
De er så stærke, at når husene er ved at falde sammen.
står porten stolt tilbage.
Efter regn kommer der mange store vandpytter.
Tusindvis af motorcykler bliver vasket i disse pytter.
Det røde mudder sviner alt og alle.
Motorcykel/knallert bliver ofte brugt til taxakørsel
når der kun er en enkelt eller to personer der skal køres.
Der findes tusindvis af små mini busser
de kører kun, når bussen er fyldt op.

Læs hele dagbogen fra Lis Linderød på Børn i Afrikas hjemmeside www.borniafrika.dk/studietur

En fantastisk tur

Af Eva Freiberg

Turen har været fyldt af bevægende indtryk fra landsbyerne, skolerne og hospitalet vi besøgte. Og at være i Ugandas smukke natur og rige dyreliv har været en meget stor oplevelse. Alt i alt en fantastisk tur.

Dagbogsblade

Af Gudrun Bach

Torsdag d. 31. oktober

Vi besøgte en skole, som er støttet af BiA. Vi var tydeligvis ventet, for børnene var stillet op i en stor vinkel og mødte os med en kort rytmisk klapsalve. Nogle piger dansede og nogle drenge spillede på tromme. De var rigtig dygtige. Efter et lille optrin begyndte det at regne og et øjeblik efter styrtede det ned. Vi søgte tilflugt i et klasserum og her havde vi mulighed for lidt uformel kontakt med børnene. Jeg legede denne leg med nogle børn: "flytte nederste hånd ovenpå de andre hænder" Det var sjovt. Vi legede også Lille Peter Edderkop – og en af drengene kunne en version på engelsk. De var så søde, sjove, glade og tillidsfulde. Jeg tog også selfies med mig og masser af glade børneansigter.

Fredag d. 1. november

Dagen starter med, at der er besøgende under morgenmaden. To meget smukke mennesker, en ung mand og ung kvinde, begge meget velklædte. Kvinden er nærmest festklædt i en lang rød kjole. Det viser sig at være Kazule og hans søster. BiA mødte familien første gang, da Kazule var 13 år. Nu er han 26. Han

boede sammen med sin yngre søster. Faren og moren var døde og lå begravet i baghaven. En onkel og hans søn, som kom for at hjælpe dem, var døde og lå også i baghaven. Kazule dyrkede jorden, så de fik mad. BiA besluttede at bygge et hus til dem og betale for alle tre børns skolegang. Nu har Kazule en kone og 2 børn. BiA har besøgt familien siden og hjulpet med forskelligt, bl.a. reparation af en utæt vandtank og en lægeundersøgelse af ét af børnene. Denne morgen er han og hans søster kommet for at vise, at de har magtet at bruge hjælpen. Kazule er en dygtig landmand. Han kommer med store papaya-frugter, kartofler, sukkerrør, citroner, appelsiner, bananer og en høne. Kazule er meget stille og tilbageholdende, så Karsten må fortælle hans historie. Men det rører mig dybt, at han på denne måde dukker op med favnen fuld af gaver og gerne vil vise sin taknemmelighed. Karsten spørger på hotellet om de hen ad vejen kunne være interesseret i at aftage grønsager fra Kazule. Det vil de gerne. Så måske får familien der en indtægtskilde. Gaverne får nogle af de fattige familier, som vi skal besøge i dagens løb,

En oplevelsesrig tur

Af Inge Petersen

I 2016 var jeg for første gang i Uganda. Det var en stor oplevelse, og jeg havde strikket bamser som jeg tog med. Så tog jeg med igen i år og oplevede den fantastiske natur og mange andre ting: besøg i flygtningelejr og sejltur på Nilen. Besøg hos 3 familier, hvor jeg havde en sæk bamser med at dele ud af og se det glade ansigt når de fik en bamse. Det var rørende. Hospitalet fik de sidste.

Der er stadig brug for massiv hjælp

Af Kirsten Holst Larsen

Jeg har været så heldig at have mulighed for at deltage i "Børn i Afrikas" studieture til Uganda 2 gange – første gang i 2004 og nu igen i år. Begge gange har det været 2 uger med uforglemmelige og intense oplevelser.

Uganda er et meget smukt og frodigt land, men med mange fattige mennesker. Det er vanskeligt at vælge, hvad der har gjort størst indtryk, men det er nok mødet med alle de mange børn, vi mødte både i skolerne og ude i de fattige familier og så tænke på, hvilke muligheder, de har sammenlignet med danske børn – der er "en verden til forskel"!!

Fx besøgte vi Margaret, som er blind. Hun var enke og havde 4 børn, hvoraf de 3 også var blinde. Den datter, der kunne se, var vel en 10-12 år og skulle så sørge for madlavning samtidig med at hun også gik i skole (BiA hjælper med skolepenge).

Er der så sket noget siden 2004? Ja, en positiv ting er, at der er ikke så mange dødsfald mere p.gr. a. aids, da der nu er mulighed for behandling. Dette betyder så også, at der ikke er så mange Childheaded Households, dvs. børn, der lever alene. Så noget er der sket, men der er stadig brug for massiv hjælp – en hjælp, der i høj grad bør være hjælp til selvhjælp.

En lille solstrålehistorie, der viser, at den hjælp, som BiA giver, betyder noget:

Den sidste morgen i Lyantonde fik vi besøg af Kazule og hans søster, som kom med gaver til os (en høne, æg, bananer, kartofler, avocadoer mm). I 2006 havde studiegruppen besøgt Kazule, som dengang var 12-14 år, og som tog sig af sin yngre søster. Forældrene var døde af aids, og en onkel, som kom for at hjælpe dem, var også død af aids ligesom hans søn. Så i haven bag ved huset, som var en meget ussel hytte, var der 4 grave. BiA hjalp dem med et nyt hus og skolegang og har besøgt dem et par gange siden. Kazule har ligesom søstrene klaret sig godt. Han har kone og 2 børn og lever af sin jord. Han kan dyrke så meget, at han også kan sælge de overskydende varer.

Ja, man kan sige med K.E. Løgstrup, at "den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin egen hånd".

Hvor ville jeg gerne

Af Tove Petersen

Jeg vil begrænse mig til at fortælle at turen var en oplevelse af de større for mig.

Mange ting har sat spor, som familien der havde købt en kasse sodavand til os alle som tak, den unge mand som også kom med gaver til os, dette selv om vi alle ved at de ikke har meget at rutte med. Og lige nu syntes jeg at besøget hos albinobørnene og hvor der stod en smilende dreng og spurgte om vi ikke havde noget solbeskyttelsecreme de kunne få, står klare, hvor ville jeg gerne have kunnet give de børn det de havde brug for.

Efterindtryk fra en sygeseng

Af Anne Møller-Andersen

Jeg ligger her i min seng og kniber mig i armen. Er det virkelig kun 5 dage siden, at jeg sad midt i junglen i Bwindi National Park, bare 7 meter fra en kæmpe stor Silver Back gorilla.

Ja der er det, for dokumentationen er jo i orden med et hav af billeder fra en fantastisk studietur med **Børn i Afrika** de sidste 14 dage. Det var anden gang jeg var af sted og det blev et dejligt gensyn med landet, befolkningen, kulturen og naturen. Her kommer et par af mine højdepunkter:

Besøg i UNHCR Flygtningelejren / Rwamwanja Refugees Settlement

Ufatteligt at Uganda har 5 flygtningelejre med ca. 70.000 flygtninge fra nabolandene i hver og i samarbejde med UNHCR evner at tage imod og etablere et tålelig liv for alle disse mennesker.

Det gjorde et stort indtryk på mig, at de uledsagede børn, som udgjorde ca. 25%, blev "adopteret" ind i ugandiske familier, for at få dem videre i livet og hjælpe dem med at bearbejde deres traumer.

Hele programmet med at familierne (primært enlige kvinder med børn) får et stykke jord og dermed kan de klare sig selv, indtil de kan rejse hjem igen, virkede meget fornuftigt. Nogle finder en ugandisk mand og bliver integreret.

Der er primary school til alle, men det er forbeholdt de få at få secondary school og korte håndværksuddannelser. Finn Aid som vi besøgte, gjorde et flot stykke arbejde synes jeg.

Hvor har vi dog meget at lære her i Danmark, synes jeg.

Besøg af Kazule og søster

Da jeg for 10 år siden var i Uganda, besøgte vi Kasule og hans 2 søstre, som stod i en meget svær situation. Forældrene, onkel og fætter var alle døde af HIV, og han stod alene med ansvaret for familien.

Han fik et hus, og i dag stod han her med gaver til BiA fra sit lille landbrug, som en stor tak for, hvad han i sin tid havde modtaget. Det var meget rørende og vidunderligt at han har brugt det løft til at få etableret en god tilværelse.

Morgenbøn i bussen

De ugandiske veje er af megen forskellig kvalitet. Det gælder både i hovedstaden Kampala, ude i landdistrikterne og på safari.

Så det var dejligt betryggende at Josephine eller Moses hver morgen bad for, at vi måtte få en god og sikker dag i bussen og få opfyldt vores ønsker for dagen.

Ekstreme kontraster

Af Grethe Dahl

Hvad gjorde størst indtryk på Uganda studieturen 2019?

Det er svært at sige, hvad der gjorde størst indtryk, for det hele gjorde indtryk. Det var mit første besøg i Afrika og den dårlige boligstandard og den generelle fattigdom sprang i øjnene. Så var der skolebesøgene. Især skolen i Lyantonde gjorde stort indtryk, dels med den festlige modtagelse med musk og dans men især på grund af den elendige bygning med jordgulve og meget lidt og nedslidt inventar. Allerstørst indtryk gjorde dog besøgene hos de ekstremt fattige familier, der enten ventede på hjælp til et hus, eller havde fået et hus. Der var f.eks. den blinde kvinde med de 3 blinde børn, der boede i en dårlig hytte. Det ville have været dejligt at kunne tilbyde hende et hus. Alligevel faldt hun på knæ og takkede fore den smule vi kunne tilbyde.

En anden ting jeg aldrig vil glemme var de mange albino børn vi mødte i flygtningelejren vi besøgte. En ekstrem kontrast efterfølgende at bo på den flotte safari lodge, hvor især sejlturen, hvor vi så flodheste, krokodiller og mange mange fugle var spændende. Til sidst den hyggelige Gorilla Mist Camp med besøget hos pygmæfamilierne.

